

Crònica d'un diferent 25 d'abril

Juan Jorge García Sempere

| 2 de maig 2011

Entres al Camp Sant corrent, confós, sense música, abrigallant-te amb els festers que porten paraigües. Els cabells i el vestit de fester estan tots mullats, al cap, el record de totes les persones que estimes i ja no estan amb tu.

Penses que l'acte de les salves s'ha suspés, però et sents amb ganes de fer uns trons pels teus, encara que cregues que és una bogeria amb la que està caient del cel. De sobte, la gent es mira... tots amb el mateix sentiment a l'ànima. Hi ha alguna cosa que ens espenta... i els festers ens acabem posant d'acord per a fer les salves, cosa que t'alegra i et fa comprendre la magnitud del sentiment per l'acte del cementeri que tenim els de Banyeres.

Es reciten oracions, i penses en els festers que no han pogut vindre a causa del temps, pregues de la seua part, ja que saps que els haguera agradat estar allí, més que altra cosa. Els trons trenquen el soroll d'una pluja intensa, que ajuda a confondre les llàgrimes que provoquen l'emotivitat d'aquest acte, i més pensant que no es pot celebrar amb normalitat.

La pluja augmenta i, amb ella, també augmenta més si cap la força que fa que vulgues continuar visitant als teus, com fas any rere any cada 25 d'abril, encara que

enguany era especial, i a causa de la Setmana Santa era 2 de maig.

La tromba d'aigua no para, intentes tirar els últims trons, però finalment abandones el cementeri completament mullat i amb les mans i el vestit bruts de la pólvora que s'ha barrejat amb l'aigua. Vas allunyant-te, i sents de fons com encara molts festers, amb la mateixa força que t'ha empentat a tu, encara disparen les seues pregàries, tot i que tu ja no has pogut resistir més la pluja. És en moments així, quan te n'adones com d'important és aquest acte per a tots els banyeruts.

Per la vesprada el temps millora i són els moros qui puguen allí, on descansen els seus, per a poder disparar les salves que es van deixar pendants de matí, a causa de la meteorologia. I és quan penses que una entrada, una volteta o una diana, es poden suspendre encara que ens coste molt, però un acte tan carregat de sentiments com el del cementeri és més difícil.

Per a pròximes festes, només resta demanar que Sant Jordi continue mantenint viu eixe esperit del dia 25 en Banyeres i, ¿per què no?, que ens porte bon temps i que gaudim molt de tots els actes, i d'aquest en especial.

Vitol al patró Sant Jordi!